

Erasmus-opintomatka Antwerpeniin 15.5.-19.5. 2024

Kaukametsän opiston taideryhmä

Neetta Nousiainen

Matkakertomus

Saavuimme sateiseen Antwerpeniin pitkän matkustuksen jälkeen. Jo pelkät siirtymät uudessa kaupungissa tarjoavat visuaalista elämystä, kun talot ja rakennustyylit poikkeavat toisistaan. Antwerpenissa oli myöskin jo upean vehreää ja sateessa se vielä korostui, kun kauniit sisäpihat tarjosivat tunnelmaa. Toisaalta kaupungissa oli kapeat kadut, hektinen liikenne ja hieman huonosti merkityt suojatiet ja pyöräväylät, joten tällainen vähän hiljaisemmän tienoon ihminen joutui valitettavasti tarkkailemaan liikennettä enemmän kuin rakennuksia.

Ensimmäisenä iltana tutkimme hotellin ympäristöä, suunnittelimme reissua ja söimme hyvin.

Akatemia

Toisen päivän pääkohde oli Royal Academy of Fine Arts. Akatemia on yksi Euroopan vanhimpia taidekorkeakouluja perustuvuoden ollessa 1663. Tutustuimme akatemia historiaan, joka samalla kietoutui muun Euroopan mylleryksiin ja historiaan. Akatemia on laaja ja yhdistää sekä perinteisiä taidealoja että sovellettuja taiteenaloja, eli siellä opetetaan myös esimerkiksi muotisuunnittelua sekä korusuunnittelua. Erityisesti muotupuoli on kansainvälisesti tunnettu ja haluttu opiskelupaikka alallaan. Tunnettu “Antwerpin kuusikko” siivitti koulun mainetta 1980-luvulla, ja on tuttu nimi myös monelle, jotka eivät muodin historiaa tunne.

Akatemia on hyvin kansainvälinen ja lievä enemmistö opiskelijoista tulee Belgian ulkopuolelta. Opinnot on mahdollista suorittaa sekä englanniksi että flaamiksi, mutta flaamin opiskeleminen on suotavaa kansainvälisillekin opiskelijoille. Kansainvälisyys näkyi Antwerpenissa laajalti, esimerkiksi lähes kaikki puhuivat sujuvaa englantia.

Ympäristö oli hyvin inspiroiva, rakennukset vanhoja ja pääsimme tutustumaan taidetiloihin. Opiskelijat valmistelivat taideviikonlopun näyttelyitä ja akatemian sydämeen Lange Saaliin oli tuotu myös taiteilijoiden omia “studiotiloja”. Kaikki opettajat ja opiskelijat joita tapasimme tuntuivat elävän taidettaan koko sydämellään.

Pääsimme tarkemmalle kierrokselle “print-making” -osastolle, eli taidegrafiikkaan. Olen joskus parikymmentä vuotta sitten opiskellut siihen liittyviä tekniikoita ja samat klassiset tekniikat olivat edelleen käytössä pois lukien ehkä silkkipainantaan liittyvät nyanssit. Kävimme myös tilataideteosten osastolla.

Erityismaininnan saa opiskelijaruokala, jossa sai nauttia terveellistä, kansainvälistä ruokaa.

MAS-museo

Seuraavana päivänä tutustuimme MAS-museoon. Museo ei ole varsinainen taidemuseo vaan esittelee Antwerpenin historiaa ja siirtomaahistoriaa. Kuitenkin näitä teemoja on mahdoton visualisoida ilman maalauksia, piirroksia, käsitöitä ja taide-esineitä. Siispä saimme kaksi karpästä yhdellä iskulla. Siirtomaahistoria näkyy Belgiassa vahvasti ja tilintekoa käydään edelleen esimerkiksi Kongon osalta.

Antwerpenin juuret MAS-museossa. Ei ole historiaa ilman taidetta eikä taidetta ilman historiaa.

Taidefestivaali

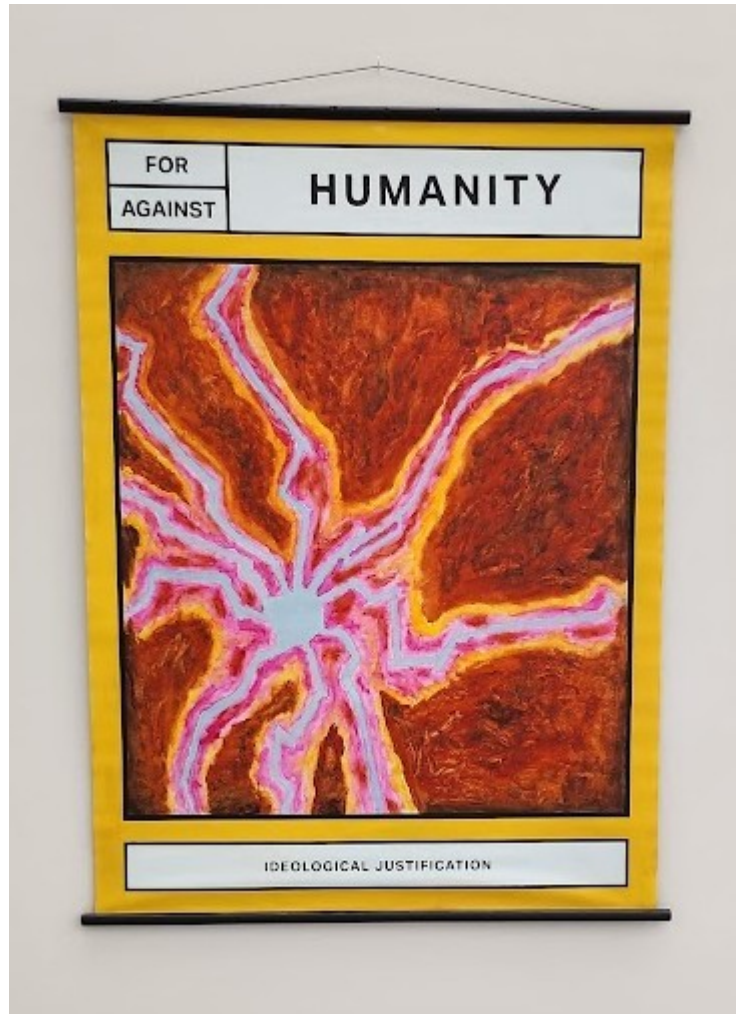
Taidefestivaali oli levittäytynyt ympäri kaupunkia ja lähdin tutkimaan gallerioita myös itsekseni päiväsaikaan. Suuri puisto oli täynnä karnevaalitunnelmaa, lapsille suunnattuja juttuja ja taisi jopa posetiivarikin olla. Tunnelma oli hieno ja ihmisiä liikkeellä paljon näyttelykartat kädessä.

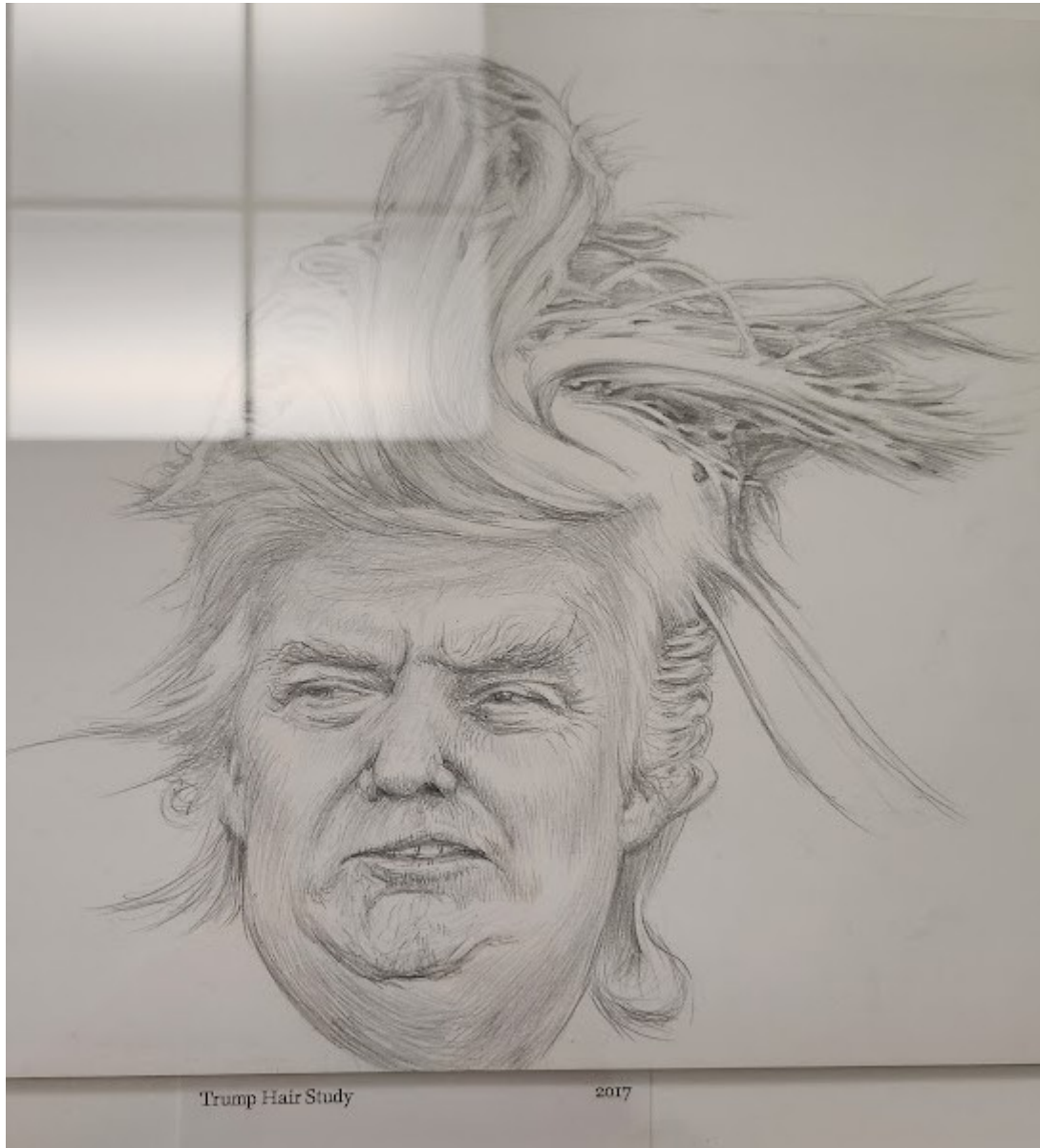
Kävin muutamia gallerioita läpi ja parhaiten viihdyin vinylilevyjen kansitaiteesta inspiroituneessa näyttelyssä, jossa oli myös dj-musiikkia ja pääsin sanomaan jopa sanaseni radioon. Jäin järjestäjien kanssa tanssahtelemaankin toviksi. Gallerioissa tuli vierailtua myös muina päivinä, mutta tämä jäi mieleen erityisesti.

M HKA eli "Muhka"

Taidefestivaalin "pääkallopaikkana" toimi M HKA eli nykytaiteen museo. Kävin itse kahteen kertaan ilmaisenäyttelyssä ja päänäyttelyssä kerran. Olin hyvin vaikuttunut Verdan Kopljarin polarisoitumista käsittelevästä taiteesta sekä Jim Shaw'n satiirisesti periamerikkalaisuutta käsittelevästä näyttelystä. Vietin videoinstallaatiohuoneessa todella pitkän ajan! Näyttelykokemusta on huomattavasti vaikeampi kuvailla sanoin, kuin akatemiavierailua, mutta vaikutuin ja inspiroiduin jälleen kerran. Liitän tähän matkakertomukseen siis muutamia kuvia.

Verdan Kopljar.

Jim Shaw.

Toripatsas.

Painokone 1800-luvulta akatemialta (ja “moderni” audiolaite).

Minulla oli piirtovälineet mukana ja tuhertelin kaikenlaista, mutta laitettakoon tähän kertomukseen vain tämä kuva akatemian oppaastamme.

Suuret kiitokset hänelle, reissun järjestäjälle Lealle ja Kaukametsän opistolle! Seuraavaa matkaa odotellessa!

